

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Teoria teatru lalek</i>
Kod przedmiotu	<i>PKA27</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Aktorstwo</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>dr Kamil Kopania</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Kierunkowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>III</i>
Semestr	<i>V</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład z elementami konwersatorium, prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>Zaliczone poprzednie semestry studiów</i>

<p>Cele przedmiotu/modułu</p>	<p><i>Celem zajęć jest przedstawienie kwestii związanych z refleksją teoretyczną na temat teatru, w szczególności zaś teatru lalek. Zapoznanie się z refleksją teoretyczną na temat sztuki teatralnej ma stworzyć studentowi perspektywę historyczną i tematyczną pozwalającą na podjęcie swobodnych i efektywnych rozważań nad tworzoną przez siebie sztuką.</i></p>
<p>Treści kształcenia</p>	<p><i>Zagadnienia podejmowane w trakcie zajęć:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Wprowadzenie do zajęć. Omówienie zakresu podejmowanych zagadnień. Zarys historyczny refleksji nad teorią teatru lalek.</i> <i>2. Stosunek do profesji aktora w dawnych wiekach</i> <i>3. Animowane wyobrażenia w sferze sacrum. Religijne konotacje teatru lalek.</i> <i>4. W poszukiwaniu aktora idealnego. Samuel Foote i Heinrich von Kleist.</i> <i>5. Edward Gordon Craig i teoria nad-marionety.</i> <i>6. Maurice Maeterlinck, Alfred Jarry, Wsewołod Meyerhold, Leon Schiller.</i> <i>7. Zalecenia dla aktorów: gra zimna czy gorąca?</i> <i>8. Antonin Artaud. Koncepcja teatru i gry aktorskiej.</i> <i>9. Bauhaus, Fortunato Depero, Alexandra Exter, Paul Klee, Fernand Leger – lalka w świadomości artystów awangardy XX wieku .</i> <i>10. Polscy artyści plastycy i ich pojmowanie teatru lalek: Jan Berdyszak, Andrzej Pawłowski.</i> <i>11. Teatr przedmiotu.</i> <i>12. Sztuka aktora teatru lalek - Siergiej Obrazcow, E. Speransky.</i> <i>13. Teatr lalek jako źródło inspiracji.</i> <i>14. Repetytorium.</i>
<p>Efekty kształcenia</p>	<p>W zakresie wiedzy (W) student:</p> <ul style="list-style-type: none"> <i>– jest wyposażony w rzetelne podstawy ogólnej wiedzy z zakresu teorii teatru lalek, ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy w zakresie związków sztuki lalkarskiej z kulturą (A_W2),</i> <i>– dysponuje poszerzoną wiedzą na temat kontekstu historycznego i kulturowego teatru lalek oraz związków sztuki lalkarskiej z innymi dziedzinami sztuki (A_W3),</i> <i>– zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe teorii teatru lalek oraz ma orientację w piśmiennictwie związanym z tym zagadnieniem (A_W4),</i> <i>– wykazuje zrozumienie relacji między rozwojem doktryn teatralnych a rozwojem sztuki lalkarskiej oraz wykorzystuje tę wiedzę do dalszego rozwoju artystycznego (A_W7)</i> <p>W zakresie umiejętności (U) student:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> – rozumie istotę konstrukcji przedstawienia lalkowego w aspekcie jego przekazu artystycznego (A_U2), – posiada umiejętność świadomego wykorzystywania rozwiązań wypracowanych w rozwoju teatru lalek w odniesieniu do realizacji własnych projektów artystycznych (A_U3), – umie swobodnie wypowiadać się na temat form scenicznych obecnych w twórczości teatru lalkowego (A_U14). <p>W zakresie kompetencji społecznych (K) student:</p> <ul style="list-style-type: none"> – umie dostrzec jednostkowe i społeczne konsekwencje oddziaływania teatru lalkowego (A_K1), – jest zdolny efektywnie łączyć wyobraźnię oraz intuicję z racjonalnym dyskursem w kwestiach dotyczących form scenicznych przedstawień lalkowych w płaszczyźnie kontaktów społecznych (A_K2), – jest zdolny do konstruktywnej krytyki w stosunku do działań artystycznych innych osób (A_K4), – jest zdolny do podjęcia refleksji na temat własnej ekspresji artystycznej w kontekście refleksji teoretycznej (A_K5).
Forma zaliczenia przedmiotu	V sem. - Zaliczenie z oceną
Sposoby weryfikacji	Na podstawie obecności i aktywności na zajęciach (ocena umiejętności krytycznej analizy omawianego materiału, aktywność w dyskusji)
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	V sem. - 30 godz.
Liczba punktów ECTS	1 pkt
Język wykładowy	Polski
Wykaz literatury podstawowej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Edward Gordon Craig, <i>O sztuce teatru</i>, wybór: Grzegorz Sinko, tłum.: Maria Skibniewska, wstęp i noty: Zygmunt Hübner, Warszawa 1964 2. Denis Diderot, <i>Paradoks o aktorze</i>, w: idem, <i>Paradoks o aktorze i inne utwory</i>, przełożył i wstępem opatrzył Jan Kott, Warszawa 1958, s. 27-104 3. Heinrich von Kleist, <i>O teatrze marionetek</i>, „Teatr Lalek”, 1970 4. Henryk Jurkowski, <i>Szkice z teorii teatru lalek</i>, Łódź 1993 5. Henryk Jurkowski, <i>Lalki w rytuale</i>, „Konteksty”, nr 2

	<p>(241), 1998, s. 35-45</p> <ol style="list-style-type: none">6. Henryk Jurkowski, <i>Metamorfozy teatru lalek w XX wieku</i>, Warszawa 20027. Henryk Jurkowski, <i>Aktor w roli demiurga</i>, Warszawa 20068. Leszek Kolankiewicz, <i>Święty Artaud</i>, Warszawa 19889. Kamil Kopania, <i>Późnośredniowieczne i barokowe krucyfiksy animowane</i>, „Teatr Lalek”, nr 2 (77), 2004, s. 40-46
Wykaz literatury uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none">1. Marie-Antoinette Allevy-Viala, <i>“Wesele” w laboratorium teatru “Art et Action” w Paryżu</i>, “Pamiętnik Teatralny”, z. 3-4, 19582. Kazimierz Braun, <i>Wielka reforma teatru w Europie</i>, Wrocław 19843. Edward Gordon Craig, <i>Lalki i poeci (fragmenty)</i>, przekład: Henryk Jurkowski, „Teatr Lalek”, nr 1, 1970, s. 174. Samuel Foote, <i>Tragedia modna</i>, przekład: Henryk Jurkowski, w: Henryk Jurkowski (wybór i opracowanie), <i>Antologia klasycznych tekstów teatru lalek. Renesans – Barok – Romantyzm</i>, Wrocław 1999, s. 123-1315. H. Gajewska (red.), <i>Jan Berdyszak. Prace 1960-2006</i>, Poznań 20066. Agnieszka Jelewska, <i>Craig. Mit sztuki teatru</i>, Warszawa 2007, szczególnie s. 150-1797. Henryk Jurkowski, <i>Aktor i jego nieożywiony sobowtór</i>, „Didaskalia”, nr 43/44, 20018. Henryk Jurkowski, <i>Sacre rappresentazioni</i>, “Teatr Lalek”, nr 1-2 (84-85), 2006, s. 2-149. Kamil Kopania, <i>Teatr lalek, Bauhaus, Richard Teschner, Kineformy. Kilka uwag na temat wczesnej twórczości Andrzeja Pawłowskiego</i>, “Kwartalnik Filmowy”, nr 39-40, jesień-zima 2002, s. 255-262 [xero w bibliotece AT]10. Kamil Kopania, <i>„Rood of Grace” z opactwa cystersów w Boxley</i>, „Barok. Historia – Literatura – Sztuka”, nr XI/2 (22), 2004, s. 119-129 [xero w bibliotece AT]11. Kamil Kopania, <i>Teatr paraliturgiczny hrabiego Józefa Augusta Ilińskiego</i>, “Teatr Lalek”, nr 1-2 (84-85), 2006, s. 15-2212. Ewa Miodońska-Brooks, <i>Sami swoi, polska szopa... W kręgu kontekstów kulturowych „Wesela” Wyspiańskiego</i>, w: <i>Dramat i teatr narodów słowiańskich w XX wieku</i>, Wrocław 197913. Siergiej Obrazcow, <i>Moja profesja</i>, Kraków 196114. Antoine François Riccoboni, <i>Sztuka teatru</i>, przekład i opracowanie Marek Dębowski, Gdańsk 200515. Violetta Sajkiewicz, <i>Przestrzeń animowana</i>, Katowice 2000

Akademia Teatralna im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie
Wydział Sztuki Lalkarskiej w Białymstoku

	<i>16.E. Speransky, Aktor teatru lalek, „Teatr Lalek”, nr 35, 1966</i> <i>17.E. Speransky, Kim jest aktor lalkarz?, „Teatr Lalek”, nr 37-38, 1966</i>
Uwagi	-